

Buletin legislativ

Ianuarie 2012

Contabilitate	1
Piața de capital	3
Drept comercial	6
Dreptul concurenței	6
Dreptul muncii	9
Exercitarea profesiei de avocat	11
Servicii financiare	12
Drept fiscal	14
Taxa pentru emisiile poluante provenind de la autovehicule	18
Jurisprudență privind taxa de poluare auto	21

Ianuarie 2012

Buletin legislativ

Contabilitate

Denumirea actului normativ	Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 52/2012 privind principalele aspecte legate de întocmirea și depunerea situațiilor financiare anuale și a raportărilor anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice („Ordinul nr. 52/2012”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 46/19.01.2012
Intrare în vigoare	19 ianuarie 2012
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Legea contabilității nr. 82/1991 („Legea Contabilității”);• Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3055/2009 de aprobare a Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene („Ordin nr. 3055/2009”);• Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2239/2011 pentru aprobarea Sistemului simplificat de contabilitate („Ordin nr. 2239/2011”).
Dispoziții principale	<p>Ordinul nr. 52/2012 se aplică de către:</p> <ul style="list-style-type: none">• entitățile care aplică Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, parte componentă a Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aprobate prin Ordinul nr. 3055/2009;• entitățile care aplică Sistemul simplificat de contabilitate, aprobat prin Ordinul nr. 2239/2011. <p>Principala noutate introdusă de Ordinul nr. 52/2012 se referă la reglementarea modalității de întocmire și depunere a situațiilor financiare simplificate, ca urmare a emiterii Ordinului nr. 2239/2011 prin care se aprobă Sistemul simplificat de contabilitate.</p> <p>Entitățile care au obligația să depună situații financiare anuale sunt prevăzute de Legea Contabilității, însă conform Ordinului nr. 52/2012 cuprinsul situațiilor financiare anuale diferă în funcție de mărimea entităților. Criteriile de</p>

determinare a mărimii sunt cele prevăzute de Ordinul nr. 3055/2009, și anume:

- total active: 3.650.000 euro;
- cifră de afaceri netă: 7.300.000 euro;
- număr mediu de salariați: 50.

Entitățile care, la data bilanțului, depășesc limitele a două din cele 3 criterii de mărime enumerate mai sus vor întocmi situații financiare anuale care cuprind:

- bilanț (cod 10);
- cont de profit și pierdere (cod 20);
- situația modificărilor capitalului propriu;
- situația fluxurilor de numerar;
- note explicative la situațiile financiare anuale.

Aceste documente vor fi însoțite de formularul "*Date informative*" (cod 30) și formularul "*Situația activelor imobilizate*" (cod 40), ale căror modele sunt aprobate prin Ordinul nr. 52/2012.

Entitățile care, la data bilanțului, nu depășesc limitele a două dintre criteriile de mărime menționate întocmesc situații financiare anuale prescurtate, care cuprind:

- bilanț prescurtat (cod 10);
- cont de profit și pierdere (cod 20);
- note explicative la situațiile financiare anuale prescurtate.

De asemenea, aceste documente vor fi însoțite de formularul "*Date informative*" (cod 30) și formularul "*Situația activelor imobilizate*" (cod 40). Opțional, acestea pot întocmi situația modificărilor capitalului propriu și/ sau situația fluxurilor de numerar.

În ceea ce privește entitățile care în exercițiul financiar precedent au înregistrat cifră de afaceri netă sub echivalentul în lei al sumei de 35.000 euro și totalul activelor sub echivalentul în lei al sumei de 35.000 euro, acestea pot opta pentru un sistem simplificat de contabilitate. Astfel, societățile care îndeplinesc cumulativ aceste criterii de mărime vor întocmi situații financiare anuale simplificate care cuprind:

- bilanț simplificat (cod 10),

- cont de profit și pierdere simplificat (cod 20).

Acestea vor fi însoțite de formularul *"Date informative"* (cod 30) și formularul *"Situția activelor imobilizate"* (cod 40).

Alte dispoziții relevante ale Ordinului nr. 52/2012 au în vedere termenele pentru depunerea situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare simplificate la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Astfel, potrivit noilor prevederi, termenele de depunere a situațiilor financiare anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice sunt:

- pentru societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare dezvoltare, 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar;
- pentru celelalte persoane prevăzute la art. 1 din Legea Contabilității (respectiv societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice), 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar;
- subunitățile din România care aparțin unor persoane juridice cu sediul sau domiciliul în străinătate, cu excepția subunităților deschise în România de societăți rezidente în state aparținând Spațiului Economic European, depun situații financiare anuale încheiate la 31 decembrie la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice în termen de 150 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

Acte normative abrogate

Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2870/2010 privind principalele aspecte legate de întocmirea și depunerea situațiilor financiare anuale și a raportărilor anuale la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Autor

raluca.sanucean@tuca.ro

Piața de capital

Denumirea actului normativ

Regulamentul CNVM nr. 18/2011 privind modificarea și completarea unor regulamente ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil („**Regulamentul CNVM nr. 18/2011**”)

Publicare

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2/3.01.2012

Intrare în vigoare

3 ianuarie 2012

Legături cu alte acte normative

Regulamentul CNVM nr. 18/2011 aduce o serie de modificări următoarelor acte

normative:

- Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/2005 privind autorizarea și funcționarea depozitarului central, caselor de compensare și contrapărților centrale, cu modificările și completările ulterioare („**Regulamentul CNVM nr. 13/2005**”);
- Regulamentul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 5/2010 privind utilizarea sistemului de conturi globale, aplicarea mecanismelor cu și fără prevalidarea instrumentelor financiare, efectuarea operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora și a tranzacțiilor de vânzare în lipsă („**Regulamentul CNVM nr. 5/2010**”).

Dispoziții principale

Prin dispozițiile acestui act normativ, legiuitorul intenționează să adapteze cadrul legal specific piețelor de capital noilor reguli impuse în legislația națională odată cu intrarea în vigoare a Noului Cod Civil.

Astfel, Regulamentul nr. 18/2011 aduce câteva modificări regimului juridic al constituirii și executării ipotecilor mobiliare/garanțiilor financiare asupra valorilor mobiliare. Cele mai importante amendamente privesc următoarele aspecte:

- reguli privind constituirea/ publicitatea ipotecilor mobiliare
 - înregistrările ipotecilor mobiliare trebuie să indice cantitatea de valori mobiliare ipotecate, obligația garantată și identitatea constituitorului ipotecii, a debitorului obligației garantate (în cazul în care acesta este diferit de constituitorul ipotecii) și a creditorului ipotecar; numai din momentul înregistrării ipotecile îndeplinesc condiția de publicitate pentru opozabilitate și de stabilire a rangului ipotecii;
 - rangul ipotecilor mobiliare se stabilește în funcție de ordinea înscrierii ipotecilor mobiliare dată de momentul înscrierii ipotecii în contul constituitorului ipotecii, moment consemnat prin indicarea datei și orei exacte (exprimate în ore, minute și secunde) în documentul emis de depozitarul central care confirmă înscrierea ipotecii mobiliare.
- reguli privind executarea ipotecilor mobiliare/ garanțiilor financiare
 - executarea ipotecilor mobiliare, fie că se face prin consimțământul părților sau având concursul executorului

juducătoresc, se va realiza potrivit regulii conform căreia valorile mobiliare supuse executării se vor valorifica printr-un intermediar, pe o piață reglementată sau în cadrul unui sistem alternativ de tranzacționare, prin metoda „vânzare specială”; aceeași regulă este aplicabilă executării garanțiilor financiare constituite asupra valorilor mobiliare, atunci când contractul de garanție financiară prevede modalitatea de executare prin vânzarea valorilor mobiliare respective;

- constituitorul ipotecii poate înstrăina valorile mobiliare ipotocate numai sub condiția notificării în prealabil a depozitarului central asupra intenției de înstrăinare a valorilor mobiliare respective;
- în cazul înstrăinării valorilor mobiliare ipotocate, ipoteca se strămută asupra fondurilor bănești sau asupra altor valori mobiliare rezultate din înstrăinarea valorilor mobiliare ipotocate; totodată, în această situație, constituitorul ipotecii mobiliare are obligația de a notifica creditorul obligației garantate, ulterior înstrăinării, cu privire la substituirea ipotecii;
- însușirea valorilor mobiliare ce fac obiectul contractului de garanție financiară fără transfer de proprietate este posibilă numai dacă părțile au stabilit în contractul de garanție financiară această posibilitate de executare a garanției financiare;
- în cazul popririi/sechestrului, depozitarul central sau, după caz, participantul relevant la sistemul depozitarului central va proceda la indisponibilizarea unei cantități de valori mobiliare stabilite de către executorul juducătoresc prin adresa de înființare a popririi/ sechestrului, în măsura necesară pentru realizarea obligației ce se execută silit prin poprire/ sechestr;
- publicitatea operațiunilor de vânzare a valorilor mobiliare în caz de executare silită se realizează de către operatorul de piață sau, după caz, de către operatorul de sistem care administrează piața reglementată/ sistemul alternativ de tranzacționare, prin sistemele de comunicare ale acestuia.

Cât privește amendamentele aduse Regulamentului CNVM nr. 5/2010, corelându-se cu cele aduse Regulamentului nr. 13/2005, menționăm că acestea vizează

regulile privind monitorizarea de către depozitarul central a operațiunilor de împrumut de valori mobiliare, precum și a celor de constituire a garanțiilor asociate acestora, efectuate în conturile globale/ individuale deschise în numele clienților.

Autor

sergiu.cretu@tuca.ro

Drept comercial

Denumirea actului normativ

Legea nr. 302/2011 pentru modificarea alin. (1) al art. 11 al cap. II din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („Legea nr. 302/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16/09.01.2012

Intrare în vigoare

12 ianuarie 2012

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente („Legea nr. 247/2005”)

Dispoziții principale

Articolul unic al Legii nr. 302/2011 extinde până la 31 decembrie 2012 termenul prevăzut de Legea nr. 247/2005 pentru finalizarea procedurilor legale necesare pentru derularea de oferte publice de vânzare pentru pachete de acțiuni de minim 5% emise de societățile/comaniile prevăzute în Anexa la Titlul VII (Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv) din Legea nr. 247/2005 în vederea listării acestora la Bursa de Valori București.

Autor

cornelia.tabirta@tuca.ro

Dreptul concurenței

Denumirea actului normativ

Ordinul Consiliului Concurenței nr. 941/2011 privind punerea în aplicare a Regulamentului pentru modificarea și completarea Regulamentului privind concentrările economice, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 385/2010 („Regulamentul de modificare”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23/11.01.2012

Intrare în vigoare

11 ianuarie 2012

Legături cu alte acte normative

Ordinul Consiliului Concurenței nr. 385/2010 pentru punerea în aplicare a Regulamentului privind concentrările economice („Regulamentul privind concentrările economice”);

Legea concurenței nr. 21/1996 („Legea Concurenței”).

Dispoziții principale

Principalele modificări ale Regulamentului privind concentrările economice concentrările economice constau în:

- în cazul în care din circumstanțele specifice ale unei operațiuni de concentrare economică nu rezultă cu certitudine dacă acesta este supusă sau nu obligației de notificare, părțile vor notifica operațiunea de concentrare pentru certitudine juridică.
- conform modificării, Consiliul Concurenței poate sesiza alte instituții sau autorități publice în condițiile în care sunt descoperite aspecte ce țin de competența acestora, precum posibile încălcări ale legislației în domeniul fiscal.
- este implementată o procedură privind concentrările economice susceptibile să prezinte riscuri pentru siguranța națională. Conform procedurii:
 - în cazul în care o operațiune de preluare a controlului asupra unor întreprinderi sau a unor active prezintă riscuri pentru siguranța națională, Guvernul, la propunerea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, poate emite o hotărâre prin care aceasta să fie interzisă;
 - în acest sens, la înregistrarea unei notificări de concentrare economică, Consiliul Concurenței comunică Consiliului Suprem de Apărare a Țării/ entității desemnate de acesta, printr-o infrastructură de date secretizate, numărul de înregistrare a operațiunii și informații de bază privind tranzacția (modul de realizare, părțile și datele de identificare ale acestora, domeniul de activitate al părților la concentrare și obiectul tranzacției);
 - în termen de 30 de zile, Consiliului Suprem de Apărare a Țării comunică Consiliului Concurenței dacă, în opinia sa, operațiunea notificată este susceptibilă de a fi analizată și din perspectiva siguranței naționale, autoritatea de concurență informând părțile în mod corespunzător;
 - în cazul în care este demarată procedura de analiză a concentrării și din punct de vedere al siguranței naționale, părțile vor prezenta direct Consiliului Suprem de Apărare a Țării informațiile și documentele necesare în vederea efectuării

analizei, cu asigurarea confidențialității acestora;

- analiza în ceea ce privește riscurile pentru siguranța națională se desfășoară în paralel cu cea a Consiliului Concurenței și va fi efectuată în termen de cel mult 45 de zile de la data comunicării tuturor informațiilor și documentelor necesare de către părțile la concentrare;
 - rezultatul analizei va fi comunicat în termen de 5 zile părților la concentrare, precum și Guvernului, în situația în care Consiliul Suprem de Apărare a Țării propune emiterea unei hotărâri a Guvernului prin care operațiunea să fie interzisă;
 - în situația realizării unei concentrări economice, dar care nu depășește pragurile de notificare prevăzute de art. 14 din Legea Concurenței, partea sau părțile care dobândesc controlul vor trimite direct Consiliului Suprem de Apărare a Țării o informare care va conține datele necesare analizării tranzacției din punctul de vedere al siguranței naționale.
- sunt operate ajustări asupra anumitor concepte și proceduri (e.g. „*conceptul de întreprindere*”, procedura de observații la raportul de investigație, aplicarea sancțiunii amenzii) pentru a fi în concordanță cu prevederile la zi ale legii concurenței nr. 21/1996 și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
 - se introduce principiul simetriei de analiză în ceea ce privește procedura simplificată și cea completă de notificare. În funcție de circumstanțele speței, în cazul depunerii unui formular simplificat de notificare, autoritatea poate iniția revenirea la procedura completă de analiză. În mod similar, Consiliul Concurenței poate decide că o concentrare economică pentru care a fost depus un formular de notificare în formă completă să fie analizată potrivit regulilor procedurii simplificate. De asemenea, lista privind cazurile în care este aplicabilă procedura simplificată de notificare este transformată într-o listă exemplificativă.

Pentru cazurile în care o operațiune de concentrare economică este notificabilă atât în România, cât și în cel puțin un alt stat membru al Uniunii Europene părților la concentrare le este recomandat să acorde Consiliului Concurenței permisiunea de a transmite informații confidențiale cu privire la operațiunea în cauză

autorităților de concurență din statele membre implicate în evaluarea aceleiași concentrări economice. În acest sens, părțile pot furniza Consiliului Concurenței Formularul privind transmiterea de informații confidențiale, prevăzut în anexa nr. III la Regulamentul privind concentrările economice.

Autor

andreea.oprisan@tuca.ro

Dreptul muncii

Denumirea actului normativ	Hotărârea Guvernului nr. 1256/2011 privind condițiile de funcționare, precum și procedura de autorizare a agentului de muncă temporară („H.G. nr. 1256/2011”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5/04.01.2012
Intrare în vigoare	3 februarie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 53/2003 – Codul muncii („Codul Muncii”)
Legături cu legislația europeană	Directiva 2008/104/CE a Parlamentului și a Consiliului European privind munca prin agent de muncă temporară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 327/05.12.2008 („Directiva 2008/104/CE”)
Dispoziții principale	H.G. nr. 1256/2011 transpune dispozițiile Directivei 2008/104/CE în legislația română.

Aplicabilitate

H.G. nr. 1256/2011 se aplică:

- tuturor persoanelor juridice, publice sau private, autorizați ca agenți de muncă temporară;
- utilizatorilor de agenți de muncă temporară, care desfășoară activități economice, indiferent dacă au sau nu scop lucrativ;
- persoanelor care au încheiat un contract de muncă temporară cu un agent de muncă temporară și care sunt puse la dispoziția unor utilizatori pentru a lucra temporar sub conducerea și supravegherea acestora. Cetățenii străini sau apatrizii cu domiciliul ori reședința în România pot fi încadrați ca agenți de muncă temporară în baza autorizației de muncă sau a permisului de ședere eliberat în scop de muncă.

Modificări relevante cu privire la procedura de autorizare

În vederea obținerii autorizației de funcționare, solicitanții trebuie să

îndeplinească următoarele condiții cumulative:

- să fie persoane juridice constituite potrivit legii și să aibă prevăzut în actul constitutiv, ca obiect principal de activitate, "Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului conform codului CAEN";
- să nu înregistreze debite la bugetul de stat sau la bugetele locale;
- să nu figureze în evidențele cazierului fiscal cu fapte sancționate de reglementările financiare, vamale sau cu cele care privesc disciplina financiară;
- să nu fi fost sancționate contravențional, în ultimele 24 de luni anterioare datei formulării cererii de autorizare, pentru încălcarea prevederilor legislației muncii, comerciale și fiscale; contravențiile cu privire la care există o acțiune pe rolul instanțelor de judecată vor fi luate în considerare numai dacă până la data soluționării cererii de autorizare s-a pronunțat cu privire la acestea o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;
- să constituie garanția financiară în cuantumul prevăzut conform art. 5 din H.G. nr. 1256/2011.

Modificări relevante cu privire la funcționarea agenților de muncă temporară

Prevederile H.G. nr. 1256/2011 instituie regula conform căreia pentru fiecare nouă misiune de muncă temporară între aceleași părți, se încheie un nou contract de muncă temporară, în care vor fi precizate toate elementele imperative prevăzute la art. 94 alin. (2) din Codul Muncii care suferă modificări.

În ceea ce privește drepturile salariaților temporari pe durata misiunii de muncă temporară, se prevede faptul ca acestora li se vor aplica cel puțin toate condițiile de bază de muncă și de angajare stabilite prin lege, regulamentul intern, contractul colectiv de muncă, precum și prin orice alte reglementări specifice aplicabile la nivelul utilizatorului.

De asemenea, în situația în care agentul de muncă temporară a încheiat cu salariatul temporar un contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, acesta din urmă va avea acces la facilitățile existente la nivelul agentului de muncă temporară în ceea ce privește formarea profesională și prevederile legale privind creșterea și îngrijirea copilului.

Situațiile de retragere a autorizației de funcționare sunt expres și limitativ

prezentate, astfel:

- agentul de muncă temporară se află în procedura insolvenței;
- în cazul aplicării sancțiunilor contravenționale prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2) din H.G. nr. 1256/2011.

H.G. nr. 1256/2011 nu mai reține un termen imperativ pe care parcursul căruia agentului de muncă temporară căruia i-a fost retrasă autorizația de funcționare îi este interzis să solicite eliberarea unei noi astfel de autorizații.

Modificări relevante cu privire la sistemul sancționator

H.G. nr. 1256/2011 extinde numărul cazurilor în care nerespectare anumitor prevederi legale constituie contravenții, modificând în același timp cuantumul amenzilor aplicabile. Constituie, de asemenea, contravenții și se sancționează cu amendă:

- nerespectarea drepturilor salariaților temporari pe durata misiunii de muncă temporară cu privire la condițiile de muncă și de angajare, așa cum au fost acestea prevăzute la alin. (3) al art. 11;
- nerespectarea oricăror dintre obligațiile utilizatorului salariaților temporari prevăzute la art. 19;
- punerea la dispoziția utilizatorului, de către agentul de muncă temporară, a unui număr de până la 5 persoane fără contract de muncă temporară.

Acte normative abrogate

H.G. nr. 938/2004 privind condițiile de înființare și funcționare, precum și procedura de autorizare a agentului de muncă temporară.

Autor

laura.giurgiuman@tuca.ro

Exercitarea profesiei de avocat

Decizie

Decizia Curții Constituționale nr. 1519/2011 referitoare la admiterea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat („Decizia nr. 1519/2011”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67/27.01.2012

Efectele juridice

Dispoziția declarată neconstituțională își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea Deciziei nr. 1519/2011 în Monitorul Oficial al României, respectiv la 5 martie 2012, dacă în acest interval respectivele dispoziții nu sunt puse în acord cu dispozițiile Constituției României. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate

	ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.
Legături cu actele normative	Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat („ Legea nr. 51/1995 ”)
Dispoziții generale	<p>Prin Decizia nr. 1519/2011 au fost declarate neconstituționale dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 51/1995: "<i>Profesia de avocat nu poate fi exercitată la instanțele, precum și la parchetele de pe lângă acestea, inclusiv la Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Înalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unde soțul avocatului sau ruda ori afinul său până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, indiferent de secția, direcția, serviciul sau biroul în care își desfășoară activitatea.</i>"</p> <p>Curtea Constituțională a considerat că prevederile de mai sus încalcă art. 24 alin. (2) din Constituția României care garantează dreptul părților dintr-un proces de a fi asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu. Restrângerea dreptului la apărare prin art. 21 alin. (2) menționat mai sus nu a fost considerată a fi justificată de dezideratul de a asigura imparțialitatea instanței, Curtea Constituțională considerând că aceasta este pe deplin asigurată prin alte mijloace legale, în special prin reglementarea în Codul de procedură civilă și Codul de procedură penală a instituției abținerii și cea a recuzării judecătorilor sau procurorilor.</p>
Autor	ruxandra.frangeti@tuca.ro
	<h2>Servicii financiare</h2>
Denumirea actului normativ	Ordonanța Guvernului nr. 1/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul instituțiilor de credit (" O.G. nr. 1/2012 ")
Publicare	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41/18.01.2012
Intrare în vigoare	21 ianuarie 2012
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, cu modificările și completările ulterioare ("O.U.G. nr. 99/2006");Ordonanța Guvernului nr. 39/1996 privind înființarea și funcționarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, cu modificările și completările ulterioare ("O.G. nr. 39/1996").
Dispoziții principale	Dispozițiile O.G. nr. 1/2012 au adus o serie de modificări O.U.G. nr. 99/2006, cele mai relevante referindu-se la următoarele aspecte:

- în legătură cu participațiile calificate, se precizează că notificarea referitoare la achiziționarea unei participații calificate în instituțiile de credit va putea fi realizată și la data achiziționării acesteia, în cazul în care din motive obiective notificarea respectivă nu a putut fi făcută în prealabil;
- este introdus conceptul de "*măsuri de stabilizare*". În acest sens, O.U.G. nr. 99/2006 a fost completată cu o nouă secțiune "*Măsuri de stabilizare*" (articolele 240²³ – 240⁴¹), prevederile căreia urmează a fi aplicate în cazul instituțiilor de credit care se află în una din situațiile prevăzute la art. 240 din O.U.G. nr. 99/2006, precum și în cazul în care s-a dispus măsura suspendării drepturilor de vot în privința acționariatului care deține controlul asupra instituției de credit și, în oricare din aceste situații, există o amenințare la adresa stabilității financiare.
- măsurile de stabilizare mai sus menționate sunt următoarele: (i) transferul total sau parțial de active și pasive către una sau mai multe instituții de credit eligibile, (ii) implicarea Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar („**Fondul**”) în calitate de administrator delegat și, după caz, de acționar, dacă anterior a fost dispusă măsura suspendării drepturilor de vot în privința acționariatului care deține controlul asupra instituției de credit respective, și (iii) transferul de active și pasive către o bancă-punte care se constituie în acest scop. Aplicarea tuturor acestor măsuri este în detaliu prevăzută de dispozițiile acestei secțiuni, nou introdusă prin O.G. nr. 1/2012;
- conform noii reglementări, Banca Națională a României (BNR) este instituția competentă a hotărî asupra instituirii unei măsuri de stabilizare. De la data hotărârii BNR referitoare la adoptarea unei asemenea măsuri, atribuțiile de administrare și de conducere a instituției de credit sunt preluate de administratorul delegat (desemnat de BNR). În plus, în ceea ce privește finanțarea măsurilor de stabilizare, se specifică faptul că aceasta este asigurată de Fond.

Având în vedere amendamentele aduse de O.G. nr. 1/2012 asupra prevederilor O.U.G. nr. 99/2006 (în mod special, introducerea secțiunii referitoare la măsurile de stabilizare), au fost modificate în mod corespunzător și dispozițiile O.G. nr. 39/1996. Și anume, ne referim la următoarele aspecte:

- este prevăzut că Fondul (i) poate deține calitatea de administrator

delegat/acționar, după caz, într-o instituție de credit față de care a fost dispusă o măsură de stabilizare de către BNR, și (ii) poate fi acționar unic și poate exercita atribuțiile consiliului de supraveghere al băncilor-punte;

- sunt prevăzute reguli speciale pentru cazurile în care Fondul finanțează măsurile de stabilizare dispuse de BNR;
- au fost acordate competențe noi Consiliului de administrație al Fondului, având în vedere posibilitatea participării acestuia în măsurile de stabilizare adoptate de BNR;
- a fost introdus un capitol nou denumit "*Activitatea Fondului aferentă calităților deținute în cadrul implementării măsurilor de stabilizare*", în conformitate cu care Fondul are obligația să deruleze toate operațiunile necesare constituirii și funcționării băncii-punte potrivit hotărârii BNR, precum și pentru exercitarea calității de administrator delegat/ acționar al unei instituții de credit. În acest context se arată că reprezentanții Fondului depun documentația necesară înmatriculării în regim de urgență a băncii-punte la Oficiul Național al Registrului Comerțului.

Menționăm că, în conformitate cu Article III din O.G. nr. 1/2012, în cuprinsul O.U.G. nr. 99/2006 și O.G. nr. 39/1996 denumirea de "*fondul special pentru despăgubiri*" se înlocuiește cu denumirea "*fondul de restructurare bancară*".

Autor

olga.cobasneanu@tuca.ro

Drept fiscal

1 Modificări aduse Codului de procedură fiscală

Denumirea actului normativ	Ordonanța Guvernului nr. 2/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („ O.G. nr. 2/2012 ”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71/30.01.2012
Intrare în vigoare	2 februarie 2012, cu excepția art. I pct. 13 (Titlul VII ¹ „Cooperarea administrativă în domeniul fiscal”) care intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2013
Legături cu alte acte normative	Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („ Codul de procedură fiscală ”)
Legături cu legislația europeană	Directiva 2011/16/UE a Consiliului privind cooperarea administrativă în domeniul

Dispoziții principale

fiscal („Directiva 2011/16/UE”)

O.G. nr. 2/2012 are ca principal rol transpunerea Directivei 2011/16/UE. Astfel, a fost introdus un nou titlu VII¹ în Codul de procedură fiscală prin care au fost reglementate procedurile și normele care vor fi folosite între România și celelalte state membre ale UE în vederea schimbului de informații relevant pentru legile interne ale statelor membre în domeniul taxelor și impozitelor.

Schimbul de informații nu va avea în vedere taxa pe valoare adăugată, accizele și taxele vamale care sunt supuse legislației speciale a UE, și nici contribuțiile obligatorii la sistemele de securitate socială. În ceea ce privește România, autoritatea competentă în acest domeniu este reprezentată de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Cu titlu general, cooperarea dintre statele membre se poate face prin comunicare de informații la cerere, prin comunicare sistematică de informații relevante la intervale regulate prestabilite, fără a exista o solicitare prealabilă în acest sens (schimb automat) sau printr-o comunicare nesistematică, în orice moment, fără a exista o cerere prealabilă (schimb spontan). Codul de procedură fiscală reglementează condițiile, sfera de aplicare și termenul pentru fiecare tip de schimb de informații: la cerere, automat sau spontan. Toate schimburile de informații care se realizează în temeiul acestui titlu vor respecta prevederile Legii nr. 677/2001 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

Alte modificări relevante ale Codului de procedură fiscală, aduse prin intermediul O.G. nr. 2/2012, au în vedere următoarele:

- în cazul acordului de preț în avans, s-a precizat faptul că data în funcție de care se vor aprecia tranzacțiile viitoare dintre persoanele afiliate este data depunerii cererii de către contribuabil prin care solicită emiterea unui acord de preț în avans;
- s-a reglementat procedura de colaborare dintre organul fiscal și contribuabil în scopul emiterii unei soluții fiscale individuale anticipate sau a unui acord de preț în avans. Astfel, organul fiscal are obligația de a prezenta contribuabilului proiectul soluției fiscale anticipate sau cel al acordului de preț în avans în baza căruia va lua decizia, pentru ca acesta să-și poată prezenta punctul de vedere. Contribuabilul are un termen de 60 zile de lucrătoare pentru a trimite clarificările solicitate de organul fiscal sau pentru a-și spune punctul de vedere în legătură

cu proiectul aprobat;

- a fost reglementată procedura amiabilă în cazul convențiilor de evitare/eliminare a dublei impuneri, stabilindu-se că un contribuabil rezident în România ale cărui venituri cad sub sfera de aplicare a unei convenții de evitare a dublei impuneri și care consideră ca impozitarea nu este conformă cu prevederile acesteia, poate declanșa procedura amiabilă prin depunerea unei cereri în acest sens la ANAF. În ceea ce privește eliminarea dublei impuneri între persoanele române afiliate, Codul de procedură fiscală prevede o procedură specială de ajustare pentru organele fiscale competente;
- s-a introdus posibilitatea solicitării certificatului de atestare fiscală de către persoanele care dețin părți sociale la o societate comercială, în scopul cunoașterii situației fiscale a societății;
- s-a stabilit faptul că declarația anuală de impozit pe profit pentru anul 2011 se depune de toți contribuabilii până la data de 25 martie 2012, cu excepția organizațiilor nonprofit și a contribuabililor care obțin venituri majoritare din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură, care depun declarația anuală de impozit pe profit pentru anul 2011 până la data de 25 februarie 2012.

2 Modificarea normelor metodologice a Codului fiscal

Denumirea actului normativ	Hotărârea Guvernului nr. 50/2012 pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 („H.G. nr. 50/2012”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78/31.01.2012
Intrare în vigoare	31 ianuarie 2012
Legături cu alte acte normative	Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal („Codul fiscal”)
Dispoziții principale	H.G. nr. 50/2012 a fost adoptată ca urmare a noilor modificări intervenite la nivelul Codului fiscal și aduce o serie de clarificări în ceea ce privește impozitul pe venit, taxa pe valoare adăugată, accizele, impozitele și taxele locale, precum și contribuțiile sociale obligatorii. În ceea ce privește impozitul pe venit, H.G. nr. 50/2012 detaliază următoarele aspecte principale: <ul style="list-style-type: none">• includerea în categoria veniturilor neimpozabile pentru persoanele

fizice a formelor de sprijin acordate în agricultură, din bugetul de stat și din fonduri externe nerambursabile și exemplificarea acestora;

- clarificări privind veniturile neimpozabile obținute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării acestora, bunuri care fac obiectul programelor finanțate de la bugetul de stat sau din alte fonduri publice. Veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor, venituri care nu fac obiectul acestor programe naționale sau fonduri publice, sunt considerate venituri impozabile și se încadrează în categoria "venituri din alte surse", aplicându-li-se cota de 16%;
- clarificarea prevederilor din Codul fiscal privind includerea în cheltuielile de delegare și detașare a salariaților a cheltuielilor acordate pentru transport, cazare și a indemnizației corespunzătoare.

În ceea ce privește taxa pe valoare adăugată („TVA”), H.G. nr. 50/2012 aduce:

- clarificări în ceea ce privește extinderea categoriei persoanelor impozabile care pot constitui un grup fiscal din punct de vedere al TVA. Se prevede faptul că grupul va putea fi constituit din persoane impozabile care sunt administrate de către același organ fiscal competent, spre deosebire prevederile anterioare care permiteau numai marilor contribuabili să constituie un grup fiscal unic. Persoanele care formează un grup fiscal unic pot depune un decont de TVA centralizat prin reprezentantul desemnat, nefiind necesară depunerea decontului de fiecare membru al grupului fiscal în parte;
- prevederi noi cu privire la scutirile de TVA în cazul operațiunilor de cedare creanțe.

În materia accizelor, H.G. nr. 50/2012 detaliază în ceea ce privește:

- cuantumul aferent capitalului social minim subscris și vărsat pentru antrepozitele fiscale de producție, precum și cuantumul garanției minime ale acestora;
- procedura care trebuie îndeplinită de operatorii economici pentru restituirea accizelor pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt ulterior exportate.

Cu privire la impozitele și taxele locale, H.G. nr. 50/2012:

- exemplifică modul de stabilire a cotelor de impozitare în privința

clădirilor care aparțin persoanelor juridice care nu au efectuat reevaluarea.

- enumeră clădirile cu destinație turistică în vederea impozitării și introduce anumite precizări privind modul de declarare a acestor clădiri care nu funcționează într-un an fiscal.
- explicitarea modului de calcul al taxei hoteliere, astfel încât cota de 1% să se aplice la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu cuprinde TVA.

În ceea ce privește contribuțiile sociale obligatorii, H.G. nr. 50/2012:

- detaliază veniturile care intră în baza de calcul a contribuțiilor sociale în raport de noua terminologie utilizată în Codul fiscal;
- clarifică și enumeră toate veniturile exceptate de la plata contribuției datorate de către angajat/angajator care nu se vor include în baza de calcul.

Autor

ruxandra.nita@tuca.ro

Taxa pentru emisiile poluante provenind de la autovehicule

Denumirea actului normativ

Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenind de la autovehicule („**Legea nr. 9/2012**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17/10.01.2012

Intrare în vigoare

13 ianuarie 2012

Legături cu alte acte normative

Hotărârea de Guvern nr. 9/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule („**Normele metodologice**”);

Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 28/2012 pentru aprobarea procedurii privind stabilirea taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule („**Ordinul nr. 28/2012**”);

Ordinul comun al Ministerului Mediului și Pădurilor nr. 62/2012 și a Ministerului Finanțelor Publice nr. 85/2012 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor prevăzute la art. 7, art. 9 și art. 12 din Legea nr. 9/2012, precum și a sumelor stabilite de instanțele de judecată prin hotărâri definitive și irevocabile („**Ordinul comun**”);

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor

Dispoziții principale

dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitate în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din lege („O.U.G. nr. 1/2012”).

Necesitatea adoptării pachetului legislativ care face obiectul prezentului a apărut în contextul în care Curtea de Justiție a Uniunii Europene („CJUE”) a cenzurat reglementarea taxei pe poluare pentru autovehicule reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011 („O.U.G. nr. 50/2008”). CJUE a apreciat că taxa respectivă contravine art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”) întrucât este indirect discriminatorie în acest fel descurajând importurile de autovehicule în România. Pentru a evita o eventuală procedură de infringement inițiată de Comisia Europeană, a fost adoptat un set de legi menit să pună în acord legislația internă cu normele europene vizavi de acest aspect.

Actul normativ de bază adoptat în acest sens este Legea nr. 9/2012 care a abrogat și înlocuit O.U.G. nr. 50/2008.

În continuare, cele mai importante prevederi ale Legii nr. 9/2012 cu trimiterile relevante la reglementările conexe sunt:

Reglementarea operațiunilor pentru care este datorată taxa:

- înscrierea în evidențele autorității competente a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România;
- repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute în Legea nr. 9/2012;
- reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care la momentul scoaterii din parcul auto național i s-a restituit proprietarului plătitor valoarea reziduală a taxei;
- prima transcriere a dreptului de proprietate în România asupra unui autovehicul rulat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (i) pentru acest autovehicul nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule conform prevederilor art. 2141 - 2143 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal (pentru autovehicule înmatriculate în perioada 01.01.2007-30.06.2008) sau taxa de poluare pentru autovehicule conform prevederilor O.U.G. nr. 50/2008 (pentru

autovehicule înmatriculate începând cu data de 01.07.2008 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 9/2012) și (ii) autovehiculul nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule sau a taxei pe poluare pentru autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării autovehiculului în România.

Important de menționat este faptul că aplicarea dispozițiilor Legii nr. 9/2012 care definesc și încadrează această din urmă operațiune în rândul celor pentru care se datorează taxa [*i.e.* art. 2 lit. i) și art. 4 alin. (2)], precum și a dispozițiilor care reglementează calculul taxei datorate pentru această operațiune [*i.e.* art. 5 alin. (1)], a fost suspendată pentru perioada cuprinsă între 31.10.2012 – 01.01.2013 prin O.U.G. nr. 1/2012. Taxa achitată în acest sens în perioada cuprinsă între intrarea în vigoare a Legii nr. 9/2012 și data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 1/2012 poate fi restituită potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În privința autovehiculelor pentru care se solicită prima transcriere a dreptului de proprietate, înmatriculate după 01.01.2007 și pentru care: (i) s-a plătit taxa specială pentru autoturisme și autovehicule/taxa de poluare pentru autovehicule, (ii) proprietarilor plătitori nu li s-a restituit cuantumul taxei achitate sau valoarea reziduală prevăzută de lege, Normele metodologice stabilesc că organul fiscal competent va elibera un document care va confirma acest fapt. Procedura concretă în baza căreia se va emite documentul respectiv este detaliată în Capitolul III al Ordinului comun (*Procedura de întocmire și eliberare a documentului prevăzut la art.4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 9/2012*).

Prevederi privind modul de taxare:

- calculul taxei se face în baza unor criterii obiective (norma de poluare, emisia de CO₂, capacitatea cilindrică, tipul de motorizare) luându-se în considerare și deprecierea autoturismului conform coeficienților menționați în Normele metodologice;
- modalitate unitară de calcul a taxei indiferent de proveniența autovehiculelor pentru care se solicită una dintre operațiunile reglementate de Legea nr. 9/2012 și indiferent de momentul în care taxa este achitată *i.e.* la momentul primei înmatriculări în România sau la momentul primei transcrieri a dreptului de proprietate a autovehiculelor care se înstrăinează după intrarea în vigoare a Legii nr.

9/2012.

Stabilirea în concret a cuantumului taxei datorate pentru autovehicule se va face cu respectarea prevederilor procedurale cuprinse în Normelor metodologice și a Ordinului nr. 28/2012.

Posibilități legale de recuperare a diferențelor de taxă apărute ca urmare a aplicării noilor prevederi:

- restituirea valorii reziduale a taxei achitate (*i.e.* taxa de poluare pentru autovehicule/taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule) în situația scoaterii autovehiculului din parcul auto național;
- restituirea diferenței dintre valoarea taxei pentru emisiile poluante calculată conform noilor prevederi legale și cuantumul taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule/ a taxei pe poluare pentru autovehicule;
- restituirea diferenței de taxă rezultate în urma contestării taxei.

Restituirea sumelor care fac obiectul oricărei dintre cele trei posibilități legale se va face în baza procedurilor detaliate prin Normele metodologice și Ordinul comun.

Acte normative abrogate

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule;
- Hotărârea Guvernului nr. 686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule.

Autor

cornelia.tabirta@tuca.ro

Jurisprudență privind taxa de poluare auto

Decizie

Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 24/2011 privind recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 9/2011 ("Decizia nr.24/2011")

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1/03.01.2012

Legături cu actele normative

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, abrogată de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule („**O.U.G. nr. 50/2008**”);

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală („**Codul de**

Dispoziții principale

procedură fiscală”).

Prin decizia nr. 24/2011, Înalta Curte de Casație și Justiție („**ÎCCJ**”) a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă ÎCCJ dată fiind practica neunitară a instanțelor naționale cu privire la următoarele două probleme: (i) posibilitatea obligării instituției prefectului la înmatricularea unui autovehicul, fără a exista o prealabilă constatare din partea autorității fiscale competente în sensul ca taxa de poluare este sau nu datorată, cu referire la aplicarea coroborată a art. 4, art. 7 și art. 10 din O.U.G. nr. 50/2008 raportate la art. 7 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și (ii) admisibilitatea sau inadmisibilitatea acțiunii de restituire a taxei de poluare, în condițiile în care reclamantul nu a făcut dovada parcurgerii procedurii prealabile prevăzută la art. 7 din O.U.G. nr. 50/2008.

ÎCCJ a examinat recursul în interesul legii în primul rând din perspectiva jurisprudenței recente a Curții de Justiție a Uniunii Europene („**CJUE**”) privind legalitatea taxei de poluare reglementată de O.U.G. nr. 58/2000. În acest sens, în soluționarea cauzelor C-402/09 Ioan Tatu c. Statul Român („**Cauza Tatu**”) și C-263/10 Iulian Nisipeanu c. D.G.F.P. Gorj și alții („**Cauza Nisipeanu**”), CJUE a apreciat că taxa de poluare contravine prevederilor art. 110 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („**TFUE**”) care interzice impozitele interne discriminatorii pentru produsele importate, întrucât O.U.G. nr. 50/2008 impune un anumit regim de impozitare pentru autovehiculele de ocazie cumpărate din alte state membre caracterizate printr-o uzură și o vechime importante, fără a reglementa un astfel de regim de impozitare pentru vehiculele similare puse în vânzare pe piața națională a vehiculelor de ocazie.

În continuare, având în vedere principiul aplicării prioritare a dreptului Uniunii Europene față de dreptul intern al statelor membre precum și sfera subiecților ținuți a respecta dreptul Uniunii Europene (*i.e.* resortisanții statelor membre și autoritățile statale prin urmare și instituția prefectului), solicitarea de către instituția prefectului ca persoana care cere înmatricularea în România a unui autovehicul achiziționat dintr-un alt stat membru al UE să prezinte, printre alte documente, și dovada achitării taxei de poluare, este în dezacord cu normele Uniunii Europene. De asemenea, luând în considerare aprecierea CJUE cu privire la legalitatea taxei de poluare, nu se impune nicio constatare prealabilă din partea organului fiscal competent în sensul că taxa respectivă este sau nu datorată.

Având în vedere efectul retroactiv al hotărârilor preliminare ale CJUE precum și

faptul că în Cauza Tatu nu a fost cerută limitarea în timp a efectelor hotărârii preliminare, iar în Cauza Nisipeanu o astfel de solicitare a fost respinsă, statul român trebuie să ramburseze taxele de poluare prelevate cu încălcarea dreptului european, iar corelativ, contribuabilii au dreptul la restituirea respectivelor taxe.

În acord cu principiul autonomiei procedurale, regulile după care se face restituirea sunt cele de drept intern.

În practică, contribuabilii care au solicitat rambursarea taxelor de poluare percepute în mod nelegal de către statul român au apelat la procedura prevăzută de art. 117 lit. d) din Codul de Procedură Fiscală, *i.e.* restituirea sumelor plătite urmare a aplicării eronate a prevederilor legale. În soluționarea recursului în interesul legii, ÎCCJ a trebuit să opteze între admisibilitatea utilizării directe a acestei căi, pe de o parte, și condiționarea restituirii taxelor prelevate în mod nelegal de parcurgerea în prealabil a procedurii reglementate de art. 7 din OUG nr. 50/2008 raportat la art. 205-218 din CPF care reglementează soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale, pe de altă parte.

În acest sens, ÎCCJ a statuat ca procedura de contestare prevăzută de art. 7 din O.U.G. 50/2008 raportat la art. 205-218 din Codul De Procedură Fiscală nu se aplică în cazul cererilor de restituire a taxei de poluare întemeiate pe dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. d) din Codul de Procedură Fiscală, acestea fiind două proceduri reglementate distinct. A admite contrariul ar însemna să se înlăture din ordinea juridică cea din urmă dispoziție, aceasta nemaiaivând nicio justificare logică.

De altfel și jurisprudența CJUE este în acest sens. În soluționarea cauzelor Metallgesellschaft Ltd. și alții (C-397/98), Hoechst AG și Hoechst (UK) Ltd. (C-410/98) împotriva Commissioners of Inland Revenue și HM Attorney General, CJUE a apreciat că rambursarea taxelor prelevate în mod nelegal nu poate fi condiționată de contestarea reglementării naționale sau a actelor fiscale la momentul plății.

În consecință, ÎCCJ a admis recursul în interesul legii și a concluzionat că: (i) promovarea acțiunilor având ca obiect obligarea instituției prefectului, prin serviciul de specialitate, la înmatricularea autovehiculelor second-hand achiziționate dintr-un alt stat membru al UE, fără plata taxei de poluare prevăzută de O.U.G. 50/2008 și fără parcurgerea procedurii de contestare a obligației fiscale prevăzute de art. 7 din aceeași ordonanță este admisibilă și (ii) procedura de contestare prevăzută la art. 7 din O.U.G. nr. 50/2008, raportat la art. 205-218 din Codul de Procedură Fiscală nu se aplică în cazul cererilor de restituire a

Autor

taxei de poluare întemeiate pe art. 117 alin. 1 lit. d) din același act normativ.

cornelia.tabirta@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

 (40-21) 204 88 90

 (40-21) 204 88 99

 office@tuca.ro

 www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)